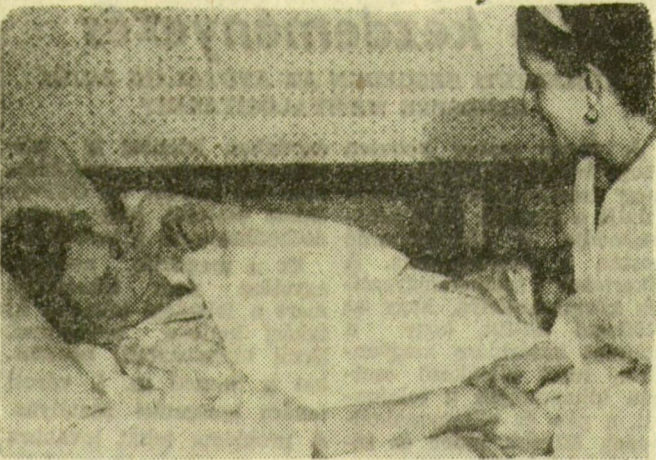

A gyógyulás házhoz jön...

Egészséges emberek ritkán találkoznak vele. Sokan nem is tudnak róla. Munkájáról, segítségéről a betegek értesülnek, mert őket keresi fel, ha kell mindennap, mindaddig, míg szükség van rá.

A körzeti orvosok munkájának könnyítésére és a betegek gyorsabb gyógyulásának érdekében az egészségügyi szervek 1964-ben új módszert vezettek be a betegellátásban. Szeged minden körzetében képzett ápolónő dolgozik a körzeti orvos felügyeletével, s a kezelés alatt álló vagy kró-

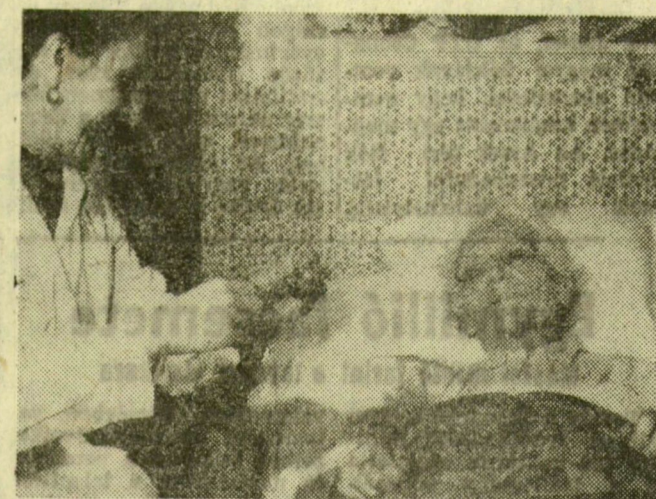

ad, mert az idős, elesett betegeknek, akiknek gyűrött a párnája, gondos kézzel igazítja meg fekhelyét és vigasztaló szóval segít, biztatja bajában.

Harminchárom szegedi ápolónő közül az alsóvárosi utcákat járó Varga Gé-

mert 83 éves és rosszul lát. Helyette Szilvia, az ápolónő hozza el a gyógyszereket. (3. kép.)

A hónapok óta beteg Steiner Miklósnénál is minden napos vendég az ápolónő. (4. kép.) Ugyancsak régi páciens Rácz Mihályné (5.

zánét kísértük el betegéhez. Családtagként fogadták mindenütt: Sebők István a kapuban várta. Fájós lábára kapja az injekciót már három év óta, minlennap. (1. kép.)

Barta Lászlóné nemsokára újra dolgozik, annyira javult az állapota. (2. kép.)

Kormányos Simonné ki sem mozdul a lakásból, képet, akit fájós lába köt ágyhoz. Mindketten régi barátsággal fogadják segítő vendégüket.

Délutánra befejeződik a látogatások sora. Varga Gézáné hazafelé irányítja ke- rékpárját, mert otthon is várják nagyon: a 9 éves Géza és az 5 éves Szilvia.

Írta és fényképezte: Somogyi Károlyné

nikus betegségben szenvedő embereket otthonukban felkeresi és az orvos által előírt kezeléssel részesíti. Injekciózás, borogatások egy-

egy fájós lábra, gyógyszereket beszerzése, beadása — ez mind az ápolónő kötelessége. De ennél többet is

A közeli felmelegedés nyugodt virágzást biztosít

A március közepén váratlanul beköszöntött hidegnyelvény az ország különböző vidékein különböző állapotban találta az egyes gyümölcsféléket. Minthogy a mandulának és a kajszibaracknak a legtróvidebb a mély nyugalmi szakasza, s életműködésük már plusz 6-8 foknál megindul, ezek legtöbbje az ország déli részén a múlt héten csaknem mindenütt virágzott.

A kinyílt virágokon már semmi sem védi a bibét és a magházat, s így ezek nagy része már mínus 1-2 foknál elfagy. Azokon a fákban azonban, ahol a rügyek még nem jutottak túl a fakadás stádiumán, a pikkely-, csésze- és szirmlevelek elegendő védőtakarót jelentenek a termőrések számára, s így ezeken az eddigi hideg nem tett kárt. Ha a meteorológusok szerint várható lassú felmelegedés néhány nap múlva valóban megkezdődik, s azután tartós lesz, akkor számíthatunk a jó termés egyik legfontosabb feltételét ugyanis — különösen, ha külföldi átvevő észrevételezi

Fáznak a kerti primőrök

Az első négy napon mintegy 20 ezer csomó retek vettek át

Március kissé rajszított a házi kertészekre, a főlíák alatt is fáznak a primőrök zöldségfélék. Már pedig Mihálytelken mintegy 700 gazda, Rószkén pedig közel 550 lakos, hagyományos koratavesszi foglalatossága a kertészkedés. Az első termés, a hónapos retek már szedésre érett, négy nap alatt mintegy 20 ezer csomót vásárolt fel a Szeged és Vidéke Körzeti Földművelésügyi Hivatal.

A napokban „retkek-ankétot” szervezett a földművelésügyi Hivatal és a Rószkén, Bodrogi Jenő, a felvásárlási osztály vezetője népes hallgatóság előtt ismertette a csomagolás, átadás technikai és erkölcsi feltételeit. 80 ezer export bizonyos háncsrekeszt vittek a két faluba, hogy a termelők az exportkövetelményeknek megfelelő gondossággal és pontossággal csomagolják ezt a primőr zöldségféléket. Hiánycsomagolás esetén ugyanis — különösen, ha külföldi átvevő észrevételezi

— sok kellemtelensége származik a felvásárló szervnek. — A termelők 99 százaléka becsületesen csomagol, de mi az egy százalékért sem kockáztathatjuk hírnevünket és a szállítmány sorát. Eppen ezért elhatároztuk, hogy ha ugyanazt a termelőt kétszer találjuk csalafintaságon, akkor kizárjuk a szerződésből — magyarázta Bodrogi Jenő. Az említett két faluban összesen 8 millió 200 ezer csomó retekre számít a szegedi körzeti földművelésügyi Hivatal. A védett, alacsonyfekvésű kertek, a kedvező napsütés és a gazdák kertészkedő hajlama biztosítja a primőrzöldség legfontosabb természetes előnyét — a koraiságot. A hónapos retek, majd az uborka és a sárgarépa jó pénzforrás. Így vált apáról fiúra öröklődő hagyománnyá a házikertészkedés, a két helységben — de különösen Mihálytelken — alig találni olyan kertet, ahol főlíák vagy szabad ágyásokban ne zöldellnének az izletes primőrfeleségek.

Pardaillan és társai

Néhány szó a kalandfilmekről

Lassan szállóigévé válik mozilátogatók körében az epés megjegyzés: ha valamit lehűz a kritika, az biztosan jó film, megnézzük. A kritikának ez a kritikája persze éppoly kritikusan kezelendő, mint maguk a filmek, de a fenti kitétel arra minden- esetre alkalmas, hogy megállapítsuk: valamiféle ellentmondás van a filmközönség tekintélyes részének ízlése és a filmkritikus álláspontja között.

Ez a véleménykülönbség különösen az úgynevezett kalandfilmek esetében kulminál. Az újság rendszerint erőteljesen megbírája, az emberek mégis zárt sorokban birkóznak a pénztárlak előtt. A nemrégiben játszott „Pardaillan lovag”-gal kapcsolatban szerkesztőségünkbe is érkezett egy levél: „A Pardaillan lovag ilyen erős mértékű kritikájával túllépett a célon...” Írója sajnos nem közölte nevét, így neki is ezután válasszolunk.

A gyártók is tudják...

A kalandfilmek természeténél fogva másfajta szórakoztatást ígérnek, mint például a filmdramák. Megértjük azokat az embereket, akik napi munkájuk után kikapcsolódásképpen beülnek a moziba, s pénzükért a lehető legjobban akarnak szórakozni. A bökkenő azonban ott van, hogy ami szórakoztatónak látszik, nem biztos, hogy jó is. Mert egy-két szupersztár, lélegzetelállító jelenetek, bombacsinos nők, tömegmészárlás, sikamlós helyzetek, jó bemondások — s máris tökéletes a szórakozás. Ilyen vonatkozásban majdnem teljesen mindegy, hogy variété, cirkusz vagy éppenséggel kalandfilm szolgáltatja-e a csemegét.

Nem árulunk el titkot: maguk a gyártó cégek is tudják ezt, s a közönségnek kimondottan erre az igényre tervezik filmjeiket. A filmek csupán ebből a szempontból történő megkonstruálása azonban nagyon olcsó dolog, noha előállítás sokszor súlyos összegekbe kerül.

Maradjunk csak híres lovagunknál, Pardaillannál. Abszolút hős, aki nemcsak fűrtökben rátámadó ellen-ségeit félelmeti meg egy szemrandulással, de galáns hölgybarát, sőt arra is jut ideje, hogy a veszélyektől féltve óvó híveit különböző felfüggetelt lerázza; ne zavarja holmi átlagpolgár szemérmes elképzeléseinek tökéletes megvalósítását. Tulajdonképpen még ez sem baj, ringassék álomba a nézőt, vezessék csak hősiüket a ve-

szélyek forgatagában sértetlenül, hiszen az életben úgy sincs így, legalább illúziót adnak hozzá.

Sablonok és sémák

A probléma csak ott van, hogy maguk az alkotók is érzik, nem elég, ha csupán szórakoztatnak, hiszen a filmnek nemcsak ez az egy-düli funkciója. Mondani is kell valamit, s ők rendszerint mondani is akarnak valamit. Valamit, amit az ember a mindennapok során esetleg nagyon komolyan vesz, vagy nem úgy képzel el, ahogyan azt ott látta, s az előadás után észbe sem jut, hogy nem egészen érti, mit mondtak neki. Pardaillan történelmet akar csinálni, de az a valószínűtlen mód, ahogyan csinálja, valószínűtlen teszi azt is, amit csinál. Milyen nevelés volt az utolsó képsorokban szerelmének kiszabadítása a bitófa alól, mely körülbelül úgy hatott, mint Rejtő Jenőnél: „és Pülig Jimmy rendet teremtett az ivóban”. Csakhogy ez a Jimmy nem használt ópiumot, nem akar például a szegény, szenvedő nép megszabadítójának álarcában tetszelegni, csupán nevetetni akar, s ez maradóképpen sikerül is neki.

Van azonban a kalandfilmeknek egy sokkal általánosabb hibájuk, melynek fenyegető hínárjában manapság szinte mindegyik elvész — a sablonosság. Mennyire egy kaptafára készülnek Pardaillan lovag társai! A hős bemutatkozá-

sa rendszerint már az elején felelmetes, a későbbiek során egyszer-kétszer a borzalmas túlerő meghátrálásra kényszeríti ugyan, de csak azért, hogy a végén annál megsemmisítőbb legyen bosszúja. Erre a pillanatnyi visszavonulásra szükség van azért is, mert a dicsősége teljében exponált hős legendás tetteit másképpen nemigen lehetne fokozni. Ilyen sablonok a különböző szerelmi háromszögek, a kétszínű intrikusok, a látványos rendőrfelügyelők, az üldözési jelenetek mindig hasonló szituációkban, keves- eredetiséggel történő bemutatása.

Műsorpolitika

S ha már a kalandfilmekről szólnak, kifogásolnunk kell a szegedi filmszínházak műsorpolitikáját is. Természetesen nem a kalandfilmek teljes mellőzéséért emelünk szót, de túlzásnak tartjuk, hogy a Pardaillan lovag mellett a Fekete tulipánt, az Arsene Lupint, a Vérdíjat, a Riói kalandot és még egy sor ömlesztve nyújtott filmet egyszerre két moziban is játszottak. Olyan kiemelkedő alkotást pedig, mint például az Itélet Nürnbergben — csak egy helyen, mindössze négy napig becsátották az érdeklődők rendelkezésére. Pedig meggyőződésünk: nem lett volna üres a nézőtér akkor sem, ha két moziban egy héten keresztül szerepel a műsorban.

N. L.

Aranyeső

Hirtelen eszembe villant a virág neve; persze, aranyeső. Néptem a néni, aki a villamosban közepén elüldögélt a hoeszű, összecsozott ágakkal, amelyek szépen bölögattak a robogás ritmusára. Kint teljes szigor, északi szél, ború, bent néhány ágyi sárga virágú tavasz. Ez is biztosan ajándék lesz, mint maga az ajándékozó jó idő volt — tűnődtem magam elé nézve.

Ekkor támadt a hangtalan, de észrevehető riadalom a kocsiában. A néni ott közepén felállt, és az ágak rendezetlenül, összevissza himbálták kis szarvaskákat — elég sokan voltak ahhoz, s mi is elég sokan voltunk, hogy apró, karcolásnyi karambolok keletkezzenek a leszállás során. A néni tudta mindezt és leirhatatlanul óvatoss volt, persze eredménytelenül. Ki a kalapját, ki a szemét, ki a kontyát érezte veszélyeztetve a repkedő sárga virágoktól. Volt húzódozás, néhányan mégis megkapták a magukat. De valahogy mindenki illetlenségnek érezte volna, hogy egy virág simogatásán felháborodjon. Kivéve egy furcsa kalapú, középkorú hölgyet. Mégiscsak utána szólt a néni: a peronra: — Ha legalább jó időt hozna ezekkel az izéekkel! Félig mosolygós, félig szomorúságos esendő maradt a kocsiában, míg fel nem zendült újra a motor. A furcsa kalapú még mindig a furcsa kalapját igazgatta. Cipőjénél az olajos padlón egy letört szőke szőrmekütyűt, kint azonban kisvártatva, mint ha csak bosszankodására felelné, kicsit halványan, de felragyogott a márciusi nap.

S. M.

A RÁVILL 13 SZ. HANGLEMEZBOLTBAN (Szeged, Kölcsey u. 4., Royal Szállóval szemben) OTP-hittelvele

Crystal-tone Stereó lemezejátszó

kapható, amely kiváló minőségű stereófonikus hangvisszaadást biztosít.

X. S. 62 648